

พรหมไม่ได้ลิขิต

นำเสนอเมื่อ : 8 ธ.ค. 2552

ภายใต้ท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ไพศาลนั้น คนเราทุกๆ คนต่างเดินไปเดินมากันอย่างไม่รู้ตัวเลยว่า พญามัจจุราช จะมาเยือนตนเมื่อไหร่บ้างก็กำหนดเพลี่ย่อย ในอารมณ์อันแสนสุข บางทีวุนวายไปกับการแก้ไข ปัญหาเรื่องปากท้อง ให้แก่ตนและครอบครัวอย่างไม่รู้ตัวเช่นกัน ใครหนอช่างสนุกสนานกับเกมชีวิตที่ต่างเชื่อกันว่า "พรหมลิขิต" ช่างไม่ เห็นใจกันเลย หรือว่า เขาเหล่านั้นต้องวุนวาย กับชีวิตกันแค่นั้น นักประพันธ์บทเพลงถึงกับ แต่งเพลงทาทายว่า ...

"โยพระพรหมนำฉันให้มาได้เจอ ช..."

แหละยังมีผู้คน อีกมากมาย ที่มีได้เชื่อพระพรหมหากแต่เขาเหล่านั้นเชื่อในเรื่องของกรรม ว่าคนเราถูกรวมทานั้น ที่เป็นเหตุกำหนดชีวิต ให้คนเราต่างมีกรรมเป็นของๆ ตน โชเลยฉนั้นเองนี้แหละเชื่อกรรม เพราะกรรมคือ การกระทำ ที่เกิดขึ้นจากตัวเราเองและยอมสงผลให้เป็นวิบากแก่เราทุกๆ คนไม่ว่าใครเชื่อกรรมหรือไม่ก็ตาม "กรรมยุติธรรมเสมอ" ลองสังเกตดูจากชีวิตคนทั่วโลกมีใครสักคนใหม่ทีรอดตพนองมือมัจจุมารได้ (ความตาย) คนที่ว้ๆ ไปเกิดมาแลวก็ตองตายด้วยกันทั้งนั้นการตายมีเหตุที่ทำให้ตาย เหตุนั้นก็คือ

๑. ตายเพราะหมดกรรม
๒. ตายเพราะหมดอายุขัย
๓. ตายเพราะหมดทั้งกรรมและอายุขัย
๔. ตายเพราะมีกรรม (วิบากอกุศล) มาตัดรอน

โหนละพรหมลิขิตช่างมีอำนาจมากมายเสกสรรปั้นแต่งได้สารพัด แต่กลับมายแพสินเชิงตกรรมเหล่านี้

"ตื่นเถิดชาวไทย อย่ามัวหลับใหลลุ่มหลง..." บทหนึ่งของเพลงปลุกใจ นอกจกจากจะปลุกให้รักชาติแลว ยังสามารถนำมาปลุกผู้หลับตองแสงพระธรรม ให้ตื่นขึ้นมาเขาใจเรื่องราวตามเหตุผลอันประกอบไปด้วยปัญญา เพื่อพาชีวิตไปสู่สันติสุขคือพระนิพพาน จะได้ไม่ต้องเดินไปมาววนซ้ำๆ ซากๆ อยู่บนเสนทางสายกรรมนี้ตอไป.

ขอบคุณธรรมจักรตอหนด